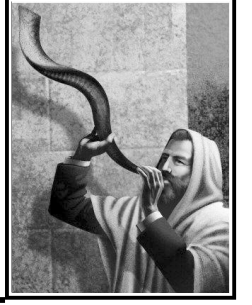

The Trumpet of the Seventh Angel

ஏழாம் தூதனின்

எக்காளம்

1879 -1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 4. இதழ் - 6. நவம்பர்-டிசம்பர் 2018

R5750

Trespasses and Sins and Their Effect on Character

மீறுதல்களும், பாவங்களும் மற்றும் குணலட்சணத்தில் அவைகளின் விளைவும்

“அநீதியெல்லாம் பாவந்தான்; என்றாலும் மரணத்துக்கு ஏதுவல்லாத பாவமுண்டு.”¹ யோவான் 5:17

நாம் மீறுதல்களுக்கும் பாவங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். பாவம் என்பது தெரிந்தே, வேண்டுமென்றே செய்வதாக இருக்கிறது. மீறுதல் என்பதும் ஒரு வகையில் பாவந்தான், ஆனால் வேண்டுமென்றே செய்யாமல், அறியாமல் செய்வது. ஒரு பாவத்தை மீறுதல் என்று சொல்லும் போது, அது அறியாமல் செய்யப்பட்டது என்று பொருள்படுகிறது. தெய்வீக கட்டளையை நாம் கடைபிடிக்க முடிகிறதா இல்லையா என்பதற்காக அது இருக்கிறது. தெய்வீக சட்டத்தின் ஒவ்வொரு மீறுதலும் ஒரு வகையில் ஒரு பாவமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த தேவ கட்டளையின் மீறுதல்கள் எல்லாம் நமது தவிர்க்கயியலாத பலவீனங்களின் பலனாகும். இவைகள் குற்றம் சாட்டப்படத்தக்க பாவங்கள் அல்ல. ஆகையால் இது தெரிந்து, வேண்டுமென்றே செய்யக்கூடிய பாவ வகையைச் சேர்ந்ததல்ல.

உலகத்தைப் பொருத்த வகையில், அது ஏற்கனவே பாவத்திற்காக தண்டனைக்குட்பட்டதாக இருக்கிறது. கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு, அவர் மூலமாக தங்களது பாவங்களுக்கான மன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் பவுல், அவர்களது பாவங்கள் “தேவன் பொறுத்துக் கொண்ட கடந்த கால பாவங்கள்” என்று கூறுகிறார். (ரோம.3:25)

கிறிஸ்துவின் சீடர்களாகும்படி தங்களது ஜீவன்களை அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறபடியால், அவர்களது மீறுதல்களைப் பொருத்த வரையில், அந்த பாவங்கள் நிரந்தரமாக சென்றுவிட்டன. இந்த நேரத்திலிருந்து கர்த்தருடைய ஜனங்கள் இனிமேல் பாவின்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் நீதிக்காக தங்கள் ஜீவன்களை அர்ப்பணம் செய்திருக்கிற பரிசுத்தவான்கள்.

எனினும், புது சிருஷ்டி என்னும் இந்த பொக்கிஷத்தை மண்பாண்டத்தில், நமது அழிந்துபோகக் கூடிய சரீரத்தில் பெற்றிருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டி இனி பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்த நினைக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் அவன் தெரிந்தே பாவம் செய்தால், அவன் கர்த்தரோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை மறுதளிப்பதாகும். ஆனால் இதை தாங்க முடியாமல் அவன் மீறுதலுக்கு உட்படுகிறான். ஏனெனில் அவன் நல்ல சிந்தையுள்ள இருதயத்தை மட்டும்

பெற்றிருக்கிறான். ஆனால் அபூரண சரீரத்தின் மூலம் இயங்க வேண்டியவனாயிருக்கிறான். அப்போஸ்தலர் இந்த உண்மையை அறிந்திருந்தார். அப்போஸ்தலர் பவுல் தனது மாமசத்தில் பரிபூரணம் வாசமாயிருக்கவில்லை என்று அறிவிக்கிறார். ஒருவன் தன்னிடத்தில் பாவம் இல்லை என்று சொல்வானானால் அவன் வஞ்சிக்கிறவனாயிருக்கிறான் என்றும் அவனுக்குள் சத்தியம் இராது என்றும் பரிசுத்த யோவான் கூறுகிறார். அதே அப்போஸ்தலர் அதே நிரூபத்தில் பாவஞ்செய்கிறவன் பிசாசினால் உண்டாயிருக்கிறான் என்று அறிவிக்கிறார். இந்த கடைசி வசனத்தில் பாவத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதையும் தெரிந்தே செய்கிற பாவத்தையும் குறிப்பிடுகிறார், தவிர்க்க முடியாத மீறுதல்களை அல்ல. ஏனெனில் அனைவருமே தேவனுடைய கட்டளையை மீறுகிறதை அறியாமல் செய்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். பரிசுத்த யாக்கோபு, நாம் எல்லோரும் அநேக விஷயங்களில் தவறுகிறோம் என்று கூறுகிறார். (யாக் 3:2) அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையினிடத்திலும், சித்தம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை எப்படி நடப்பிப்பது என்பதில்தான் கஷ்டம் இருக்கிறது.

மீறுதலினிமித்தம் நமது மனோபாவம்

கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் வார்த்தை, கிரியை மற்றும் சிந்தையினால் ஒருவருக்கொருவர் தீமை செய்வது வேதவாக்கியங்களின்படி பாவமான காரியமாகும். ஆனால் இந்த உயர்ந்த நிலையை அநேகர் தேவனுடைய வீட்டிற்குள் வந்த பிறகு கூட உணரவில்லை. அவர்கள் மாதக்கணக்காக அல்லது வருடக்கணக்காகக் கூட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்குமான தேவனுடைய கட்டளையின் முழு பரிமாணத்தை அறியாதிருப்பார்கள். ஆகையால் அநேகர் தீயதை பேசுவதிலும் தீயதை நினைப்பதிலும் குற்றமிழைக்கிறார்கள், ஆனால் தாங்கள் தவறு செய்கிறோம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். தெய்வீக பிரமாணத்தின் இந்த மீறுதல்கள்தான் குற்றமாகும். தேவனிடம் நமது மனோபாவம் இப்படியாக இருக்கவேண்டும். “கிருபையுள்ள பரம பிதாவே, பூரணமாக எங்களால் செய்ய முடியவில்லை. எங்களுக்கு விரோதமாக செய்கிறவர்களை நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கும்படி உம்மிடத்தில் மன்றாடுகிறோம். இந்த மீறுதல்களை எங்கள்

இரட்சகரின் புண்ணியத்தால் மூடும்படி கேட்கவும், முடிந்தவரை இதை ஜெயங்கொள்ளும்படி கிருபைக்காகவும் எண்ணத்திலும், வார்த்தையிலும், செய்கைகளிலும் பரிசுத்தமாகும்படியும் உமது பரலோக கிருபாசனத்தண்டையில் நாங்கள் தைரியமாக வருகிறோம்.”

ஆனால் யாராவது பாவம் செய்தால் அது வேறு விஷயம். தேவனுடைய கட்டளையை வேண்டுமென்றே மீறினால், அதற்கேற்றாற்போல் அடிகளை பெறவேண்டும். பாவங்கள் குணலட்சணத்தில் அதன் அடையாளத்தை விட்டுச் செல்கின்றன. ஏனெனில் அவைகள் தேவனுடனான உடன்படிக்கையையும் நீதியின் கொள்கையையும் ஓரளவுக்கு வேண்டுமென்றே செய்தவைகளாக இருக்கின்றன. இந்த உடன்படிக்கையின் மூலம்தான் ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவனும் தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு தானே கீழ்ப்படிய வேண்டியவனாயிருக்கிறான். இவர்களில் ஒருவர் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்தால், மரணம் பரியந்தமும் பாவம் செய்தால் இரண்டாம் மரணத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் சரியான தண்டனையாக இருக்காது என்று வேதவாக்கியங்கள் தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது.

மீறுதல்கள் ஒரு தடையாக இருக்க அவசியமில்லை

“ஒருவன் பாவம் செய்வானானால் நீதிபரராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார்,” என்கிற வேத வசனம் தெரியாமல் செய்த மீறுதல்களை (வேண்டுமென்றே செய்த பாவங்களை அல்ல) குறிப்பது தெளிவாகிறது, ஏனெனில் அதே அப்போஸ்தலர், நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டது போல, “பாவம் செய்கிறவன் பிசாசினால் உண்டானவன்;” “தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவம் செய்யான்” என்று எழுதுகிறார். ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட, பரிசுத்த ஆவியை உடைய எவனும், அவன் பரிசுத்த ஆவியை உடையவனாயிருக்கும்வரை முழுமையாக வேண்டுமென்றே பாவம் செய்ய மாட்டான். மாமசத்தின் பலமான தூண்டுதல் இருந்தால் தவிர அவனால் தெரிந்தே பாவம் செய்ய முடியாது. அவன் அப்படிப்பட்ட பாவத்தை செய்வானானால், அவன் பரிசுத்த ஆவியை முழுமையாக இழந்துவிட்டான் என்பதை வெளிப்படுத்து கிறவனாயிருப்பான். பரிசுத்த ஆவி அவனில் தரித்திருக்கும் வரை அவனால் தெரிந்தே, வேண்டுமென்றே பாவம் செய்ய முடியாது. அவன் மாமச பலவீனத்தில் மேற்கொள்ளப்படக்கூடும். இப்படியாக தவறிழைக்க ஓரளவுக்கு சம்மதிக்கிறான்; ஆனாலும் இது ஒரு பகுதியான பாவமாக மட்டுமே இருக்கும். எனினும் அவன் இணங்கினதினால் அந்த ஒரு பகுதிக்கு அவன் இணங்கின அளவுக்கு தண்டனையைப் பெறுவான்.

நமது அறியாமல் செய்த மீறுதல்கள், அதற்கான தண்டனையை அடைந்து, குணலட்சண அபிவிருத்தியில் குறுக்கீடு செய்யாமல் இருக்கும். சரியானபடி அபிவிருத்தி அடைகிற ஒரு சிருஷ்டி எல்லா வகையான பாவங்கள் மற்றும் பலவீனங்களுக்கெதிராக கஷ்டப்பட்டு போராடி ஒரு நல்ல பேராட்டத்தை நடத்துகிறான் என்று வேத வாக்கியங்கள் உணர்த்துகிறது. அவனது பங்கில் தவிர்க்கயிலாத மீறுதல்கள் அவனுக்கு காயத்தை உண்டாக்குவதற்கு பதிலாக அவனது

பலவீனத்தை குறிப்பிட்டு காட்டி அதை பலப்படுத்துவதற்காக பயன்படுகிறது. தெரியாமலோ, அறியாமலோ மீறுதல்க்குள் விழும்போதுதான் தனது பலவீனத்தை அறிந்து கொள்கிறான். தனது குணலட்சண அபிவிருத்தியில் தனது பலவீனத்தை அறிந்து கொள்வதால், அந்த திசையில் தன்னை பலப்படுத்துவதற்கு சந்தோஷமடைகிறான். அவன் “கர்த்தரிலும், அவனுடைய சத்துவத்திலும் வல்லமையிலும் பலம்” பெறுகிறவனாகிறான். (எபேசியர் 6:10)

பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான பாவம்

எல்லாவிதமான பாவமும் தெய்வ நிந்தனையும் மன்னிக்கப்படும். ஆனால் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான பாவம் மன்னிக்கப்படாது என்று நமக்கு அறிவித்தார். மனிதர்கள் தீர்மானம் செய்வதில் அபூரணமாக இருப்பதால், கர்த்தரைப் பொருத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட எல்லாவித குற்றங்களையும் மீறுதல்களையும் மன்னிக்கும்படி விருப்பம் உள்ளவராக இருப்பார்; ஏனெனில் அவைகள் அறியாமல் செய்யப்பட்டவைகள். எனவே அவர்கள் செய்த சில பெரிய மீறுதல்கள் மற்றும் குற்றங்களுக்கும் தெய்வீக மன்னிப்பு இருக்கும். நமது கர்த்தரை சிலுவையில் அறைந்தது உண்மையிலேயே வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டதல்ல. கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்தவர்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் பேதுரு கூறுகிறதாவது: “சகோதரரே, நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினாலே இதைச் செய்தீர்கள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்.” பரிசுத்த பவுல் இந்த கருத்தை கூறுகிறதாவது: “அறிந்தார்களானால், மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையில் அறையமாட்டார்களே.”

இந்த செயல் தீயவர்களைப் பொருத்தவரையில், மீறுதல் என்று இந்த அறிக்கைகள் உணர்த்துகிறது. எந்த அளவுக்கு பொறுப்பு அறிவும் இருந்ததோ அந்த அளவுக்கு தண்டனைகளை தனித்தனியாகவும் ஒரு தேசமாகவும் பெற்றார்கள். ஆகையால், ஜீவாதிபதியை சிலுவையில் அறைந்தவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் பெறக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எதிர்காலத்தில் உண்டு என்று வேதவாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அவர்கள் விழித்தெழும்போது அவர்களது கண்கள் திறக்கப்படும். இதைக் குறித்து நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். முழுமையான அறிவுடனும் வேண்டுமென்றும் பாவத்தை செய்யாததால் அவர்கள் இரண்டாம் மரணத்திற்குரியவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு எதிர்கால சோதனை (பரீட்சை) உண்டு. ஆனால் அவர்கள் வெறும் ஆதாமின் சந்ததியினராக வருவார்கள் என்று நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். அவர்களுக்கு யூதரைப் போன்று விசேஷித்த கிருபை இருக்காது. உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு அநேக அடிகள் தேவைப்படுகிறது. சிலர் குணமடையாமல் போவார்கள்.

பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாக செய்கிற பாவம் என்பது என்ன? பரிசுத்த ஆவி என்பது, சத்திய ஆவியாக, நீதியின் ஆவியாக இருக்கிறது என்று நாம் பதில் கூறுகிறோம். கர்த்தரின் ஆவியை, சத்திய ஆவியை அங்கீகரித்தவர்கள், அதற்கும் அதன் தூதர்களுக்கும் கொடுமை இழைத்தால், அது பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாக செய்த பாவம். ஒருவன் எந்த அளவுக்கு இதைச் செய்தாலும், அவன் வேண்டுமென்றே தெரிந்தே செய்கிற பாவியாக இருக்கிறான். அவனது செயல் முழு அறிவோடும், முழு

வெளிச்சத்தோடும் செய்யப்பட்டிருந்தால், இந்த ஜீவியத்திலோ, வருங்கால ஜீவியத்திலோ அவனுக்கு பாவ மன்னிப்பு இருக்காது. முழு அறிவுக்கும், வெளிச்சத்திற்கும் எதிரான பாவத்தின் முடிவு இரண்டாம் மரணமாக இருக்கும். பரிசுத்த

ஆவிக்கும் சத்தியத்திற்கும் விரோதமாக இந்த யுகத்திலோ, வரப்போகிற யுகத்திலோ தெரிந்தே செய்யப்பட்ட பாவத்திற்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும். எனினும் அறிவும் பாவமும் முழுமையானதாக, நிறைவானதாக இல்லாதிருந்தால் தண்டனை இரண்டாம் மரணமாக இருக்காது.